

ហួសពីវាំងនននៃពេលវេលា

 ខ្ញុំចង់ប្រកាសនៅទីនេះថា ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកត្រូវបានឆ្លើយតប ការប្រជុំដូចដែលយើងមានពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមដំបូងក្នុងព័ន្ធកិច្ច ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ។ ខ្ញុំមិនដែល...យើងគ្រាន់តែមិនអាចរកកន្លែងឱ្យមនុស្សអង្គុយបាន។ ហើយរៀបចំកន្លែងតាំងពិព័រណ៍និងអ្វីៗផ្សេងទៀត វានឹងគ្រប់គ្រាន់នៅទីនោះនៅម៉ោងបី ដើម្បីបំពេញកន្លែង។ ពួកគេត្រូវតែបិទទ្វារ នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលទេ។ យើងនឹងមិននៅទីនោះទេទាល់តែដល់ប្រាំពីរ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែរាប់ពាន់នាក់ហូរមកពីគ្រប់ទីកន្លែង។ គ្រាន់តែ...

2 ហើយខ្ញុំមានប្រាយបំបែកក្រោយនៅក្នុងការប្រជុំចុងក្រោយ ហើយទើបតែសាងសង់ជុំវិញព្រះបន្ទូល ចាប់ផ្តើមដឹងពីអំណាចដែលព្រះបន្ទូលមាន។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ ព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ឃើញទេ? “កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ព្រះបន្ទូលគឺជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។”

3 ឥឡូវនេះ ហេព្រើរ ៤ បាននិយាយថា “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាងដាវមុខពីរ។” ឃើញទេ? “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាង សូម្បីតែម្ល៉េះឆ្អឹងបាន និងកាត់ផ្តាច់ ហើយជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិតនៃចិត្ត។” ឃើញទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

4 បន្ទាប់មកប្រសិនបើមានអំណោយទៅកន្លែងដែលយើងអាចពឹងពាក់ខ្លួនឯងបាន ហើយព្រះបន្ទូលផ្ទាល់ នោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាព្រះបន្ទូល ចូលមកក្នុងយើង ហើយស្វែងយល់ពីគំនិតនៃគំនិត ដូចដែលអ្នកបានឃើញ។ ឃើញទេ? អស្ចារ្យណាស់។ បន្ទាប់មក ដើម្បីមើលអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ និងរបៀបដែលទ្រង់ប្រទានពរដល់យើង! ហើយបន្ទាប់មក...

5 គឺ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា សង់វានៅជុំវិញព្រះបន្ទូលនោះអស់រយៈពេលបួនយប់គ្រាន់តែទុកឱ្យមនុស្សស្ងប់ស្ងាត់ ហើយបន្ទាប់មកសម្រាក ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងហៅមនុស្សហើយធ្វើអ្វីៗនៅក្នុងទស្សនិកជន។

6 ហើយបន្ទាប់មក នៅល្ងាចចុងក្រោយ រសៀលថ្ងៃអាទិត្យមុន ខ្ញុំបានឃើញ

បន្ទាត់ព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញនៅអាមេរិក។ ឃើញទេ? ពួកគេ...ខ្ញុំបានបញ្ជូនប៊ីលីចុះជាមួយនឹងកាតមួយរយសន្លឹក ហើយជេនមានមួយរយសន្លឹក និងឡេអូមានមួយរយសន្លឹក និងវ៉ែនមានមួយរយសន្លឹក គ្រាន់តែចែកកាតទាំងអស់ប្រហែលប្រាំរយ។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីពួកគេបានឃើញព្រះបន្ទូលបើកសម្តែង ហើយតើវានឹងធ្វើអ្វី បន្ទាប់មកស្នាក់នៅលើព្រះបន្ទូលនោះ ឥឡូវនេះ នាំពួកគេទៅកាន់វេទិកា។ ហើយខ្ញុំបានឃើញបុរសនិងស្ត្រីបោះចោលឈើច្រត់របស់ពួកគេ ជាដើម ហើយបានជាសះស្បើយមុនពេលពួកគេទៅដល់វេទិកា គ្រាន់តែបានឃើញ។ ឃើញទេ? ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានចេញទៅក្រៅតាមរយៈទីនោះ ហើយបានបង្កប់នៅក្នុងសារទាំងប្រាំនោះ ឬសារបួននៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ រហូតដល់ពួកគេជឿវាអស់ពីចិត្ត។ បន្ទាប់មក រឿងតែមួយគត់ដែលពួកគេត្រូវធ្វើគឺមានការទាក់ទងតិចតួចខ្លះ ឃើញទេ អ្វីផ្សេងទៀត ហើយជាការពិត។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលពួកគេឈានដល់វេទិកានោះ ពួកគេនឹងត្រូវបានព្យាបាលនៅទីនោះនៅលើបាន...គ្រាន់តែ មុនពេលពួកគេឆ្លងកាត់វេទិកា។

7 ខ្ញុំជឿថា បងប្អូននៅទីនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្គាល់បងប្រុស អេដ បងប្រុស អេដ ហូកី។ មែនអត់? អ្នកមកពីរដ្ឋអាកាន់សាស ចុះនៅទីនោះ? គាត់បានជួប... គាត់នៅជាមួយខ្ញុំនៅដើមដំបូងនៃកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អ។ គាត់បាននិយាយថា “នេះហាក់ដូចជាពេលវេលាដើម” គាត់បាននិយាយថា “នៅពេលដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើកាលពីឆ្នាំមុន។”

8 ហើយមានមនុស្សដែលមានដុំសាច់នោះ—គឺ**បែបនោះ** ត្រឡប់មកវិញជាសះស្បើយ។ ខ្វាក់ ថ្លង់ គរ គ្រប់ប្រភេទដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានធ្វើ។ មិនដែលបានសូម្បីតែប៉ះមនុស្ស។ ព្រះបន្ទូលនឹងបន្តធ្វើវា។

9 បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសារដល់ខ្ញុំដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅព្រះវិហារពេលខ្លះនៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ មានឱកាសចេញ។ ខ្ញុំរវល់ណាស់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវចាកចេញម្តងទៀត ថ្ងៃស្អែក រង់ចាំក្មេងស្រីនេះមក។ ហើយសូម្បីតែមុនពេលដែលខ្ញុំកាន់វ៉ាលីនៅក្នុងផ្ទះ ក៏មាននរណាម្នាក់នៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំមិនបានអង្គុយចុះតាំងពីពេលនោះមក។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនបានសូម្បីតែនិយាយជាមួយគ្រួសាររបស់ខ្ញុំតាំងពីខ្ញុំចូល។ ឃើញទេ? ហើយវាជា—វាពិតជាភាពតានតឹង។ ហើយខ្ញុំត្រូវតែអធិស្ឋានទាំងអស់គ្នាសម្រាប់ខ្ញុំផងដែរ ដែលព្រះអម្ចាស់

នឹងជួយខ្ញុំឱ្យកាន់។

10 ឥឡូវនេះ...[កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដ។] ឃើញបងប្រុសរបស់យើង នៅទីនេះ ឈឺពិតប្រាកដ ដេកលើគ្រែនេះ។ ហើយយើង...

11 មាននរណាម្នាក់កំពុងមក ក្នុងពេលបន្តិចទៀត សម្រាប់ពួកយើង ដើម្បីទៅ ល្វីសរីល។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំការអធិស្ឋាន ផងដែរ ស្រ្តីវ័យក្មេងដ៏ល្អម្នាក់ ថា នាងមិនទាន់គ្រប់អាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំនៅឡើយទេ។ នាងជាកូនភ្លោះ និងជាក្មេងស្រី គ្រីស្ទាននៅសាលា។ ហើយក្មេងស្រីផ្សេងទៀតនឹងនិយាយអំពីនាង អ្នកដឹងទេ ក្មេងស្រីទាំងពីរ ហើយប្រាប់ពួកគេពីរបៀបដែលពួកគេមាន តើផ្នែកណាមួយនៃ ជីវិតដែលពួកគេខកខាន និងរបៀបដែលពួកគេគ្រូវរស់នៅដូចក្មេងស្រីដទៃទៀត។ ហើយក្មេងស្រីម្នាក់អាចបដិសេធជាបាន។ មួយទៀតមានភាពស្មុគស្មាញ ហើយ នាងមានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះវា ហើយគ្រាន់តែបន្តទៅឆ្ងាយ ហើយរសាត់ទៅ ឆ្ងាយ ហើយព្រួយបារម្ភអំពីវា។ ហើយទីបំផុតនាងមានបញ្ហាផ្លូវចិត្ត។ ហើយ ពួកគេ...នាងនៅក្នុងភាពរង្វេងមួយ។ ម្តាយនិងឪពុករបស់នាងកំពុងមក ពីក្រេ នដាល រដ្ឋឥណ្ឌាអាណា ដើម្បីទៅស្ថាប័ននេះដែលជាកន្លែងដែលពួកគេនឹង ព្យាយាមបញ្ជូននាង ទៅម៉ាឌីសុន នៅថ្ងៃស្អែក។

12 ឥឡូវនេះ ក្មេងស្រី—មិនមានការបែកបាក់រាងកាយនៅក្នុងក្មេងស្រីទេ។ នាង...គ្មានអ្វីទេ ខាងរាងកាយ។ នាងមានសុខភាពល្អឥតខ្ចោះ។ ប៉ុន្តែវាពិបាក ពន្យល់ណាស់។ ហើយវាពិតជាមិនអាចពន្យល់បានទេ។ តើវាជាអ្វី វិញ្ញាណរបស់ នាងបានរង្វេង។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ អ្នក—អ្នកត្រូវចាប់វិញ្ញាណរបស់នាងហើយ នាំវាទៅកន្លែងវិញ។ ឃើញទេ? មាន...

13 ដូចដែល យើងទើបតែបាននិយាយនៅទីនេះ ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន អំពី របៀបដែលប្រព័ន្ធមនុស្សដំណើរការ។ តើមានញាណប្រាំដែលអ្នកចូលទៅក្នុង រាងកាយដោយរបៀបណា ហើយបន្ទាប់មកផ្លូវប្រាំដែលយើងហៅវា។ ផ្លូវប្រាំ ដូចជា—មនសិការ ការស្រមើលស្រមៃ ជាដើម យើងចូលទៅក្នុងព្រលឹង។ ហើយ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកចូលទៅក្នុងវិញ្ញាណ មានផ្លូវតែមួយគត់ ហើយនោះគឺ តាមរយៈឆន្ទៈខ្លួនឯង ដែលផ្អែកលើវាដូចជាមនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើង។

14 អ្នកអាចទទួលវា ឬអ្នកអាចទុកវាចោល។ អ្នកអាចទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជា ព្រះអង្គសង្គ្រោះ ឬគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ទៅ។ ហើយអ្នកនៅតែនៅក្បែរដើមឈើ

នោះ ដែលជាជីវិតមួយនិងមួយនៃសេចក្តីស្លាប់។ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានកំណត់ នៅមុខដើមឈើនោះ ឬព្រះនឹងមិនយុត្តិធម៌ក្នុងការដាក់មួយនៅទីនោះ ហើយ បន្ទាប់មកមិនផ្តល់ឱ្យអ្នកផ្សេងទៀតនូវឱកាសស្មើគ្នា—ដើម្បីជ្រើសរើសត្រូវឬខុស។ ហើយយើងម្នាក់ៗមានឱកាសនោះ។

15 ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងនោះ វិញ្ញាណ យើងអាចជាសះស្បើយ ឬយើងមិនអាច ជាសះស្បើយបានទេ។ ឥឡូវនេះ វាមិនមែនដោយសារតែមិនមាន...ដែលយើង មិនបានទទួលការព្យាបាលតាមព្រះទេ។ យើងមាន។ ដ្បិតកិច្ចព្រមព្រៀងគ្មាន លក្ខខណ្ឌ។ ហើយទ្រង់បានទិញការព្យាបាលរបស់យើងរួចហើយ។ ដូច្នោះការ ព្យាបាលរបស់យើងគឺ—គឺសម្រាប់យើង។ វាជារបស់យើង។ ឥឡូវនេះ វាជាថា តើយើងនឹងយកស្ត្រីនេះ ដើម្បីជឿវា ឬស្ត្រីនេះ ដើម្បីកុំឱ្យជឿ។ ឥឡូវនេះ មានផ្លូវ តែមួយគត់ដែលយើងអាចដើរចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

16 ឥឡូវនេះ កូននេះស្រស់ស្អាត ម្តាយរបស់នាងជាមិត្តស្រី។ ខ្ញុំ ខ្ញុំ...អូ ធ្លាប់ ជាមិត្តស្រីរបស់ខ្ញុំម្នាក់ៗ នាងជាស្រីតូចដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់ ចេញពីផ្ទះណាសានិដ៏ តឹងរឹង ក្មេងស្រីតូចដ៏ផ្អែមល្អម។ ហើយនាងមានប្តីគួរឱ្យស្រឡាញ់។ ខ្ញុំស្គាល់គាត់ ផងដែរ ក្មេងប្រុសដែលរៀបការជាមួយនាង។ ហើយនាងតូច...ពួកគេចិញ្ចឹមកូន ទាំងនោះដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់ ហើយដាក់ពួកគេនៅសាលា។ ហើយពួកគេពិតជា មានមូលដ្ឋាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនដើម្បីធ្វើអ្វីដែលខុសទេ។ ប៉ុន្តែនៅទីនោះវា បានទៅ។

17 គ្រាន់តែសម្រាក ដូចជាខ្ញុំ...មើលទៅប៉ុន្មាននាទីមុននេះ ហើយក្រឡេក មើលទៅក្មេងប្រុសតូចម្នាក់ មានរឿងដូចគ្នា យ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយនៅ...យើង បានទៅទីនោះនៅយប់មួយ នៅឯបងប្រុសវ៉ាយ ហើយអរិវិលគឺគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ សម្រាកពេញលេញ។ ហើយគាត់ អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលគាត់ព្យាយាមនាំខ្ញុំ ចេញពីផ្ទះ ជាមិត្តល្អដូចអរិវិលនិងខ្ញុំ គឺពិតជាដូចខ្ញុំជាឪពុករបស់គាត់។ ខ្ញុំបាន រៀបការធ្វើដូចជាឪពុកនិងម្តាយរបស់គាត់អញ្ចឹង។ ហើយគាត់គ្រាន់តែលោតឡើង ហើយស្រែក “ចេញពីទីនេះ! ចេញពីទីនេះ! ចេញពីទីនេះ!” ឃើញទេ?

18 ឥឡូវនេះ អ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើនៅទីនោះគឺចូលទៅក្នុងបន្ទាត់នៃវិញ្ញាណហើយ ចាប់វិញ្ញាណរបស់ក្មេងប្រុសនោះ។ ឃើញទេ? ទុក្ខព្រួយជាច្រើនបានមកក្នុងចិត្ត តូចរបស់គាត់។ គាត់នៅក្មេង ហើយគាត់បានឃើញច្រើន។ ហើយគ្រាន់តែនាំគាត់

ត្រឡប់ទៅកន្លែងដែលគាត់គួរនៅ។ អ្នកឃើញទេ? ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ គាត់—គាត់មិនអីទេ។

19 ឥឡូវនេះ នោះជារឿងដូចគ្នាដែលអ្នកត្រូវធ្វើលើរឿងនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញ វា ហើយខ្ញុំដឹងថាវាជាការពិត។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ គ្រាន់តែ...ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្នើឱ្យអ្នក ទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋានឥឡូវនេះថា—ថាព្រះនឹងជួយខ្ញុំក្នុងការស្វែងរកក្មេងស្រីតូច នេះ។ ចេញទៅកន្លែងមួយដែលនាងមិនដឹងថានាងនៅទីណា បន្ទាប់មកនាំនាង ទៅកន្លែងរបស់នាងវិញ។ ផ្លូវនោះកើតឡើងតាមរយៈជំនឿ។ ឃើញទេ នាងមិន អាចមានជំនឿលើខ្លួនឯងបានទេ។ នាងមិនដឹងថានាងនៅឯណា ឬអ្វីនោះទេ។ ឃើញទេ? វា—វាត្រូវតែយកជំនឿរបស់យើងនៅទីនេះ។

20 ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងនោះ អំណាចនៃការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែល ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យយើងនូវទិសដៅ។ នោះហើយជាកន្លែងដែល អ្នក នៅក្នុងវិធីមួយ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទម្ងន់មនុស្សមានបាប។ ហើយវាត្រូវតែលើសពីការអធិប្បាយ នៃព្រះបន្ទូលដែលនឹងចេញទៅ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំចង់និយាយ បន្តិចនៅព្រឹកនេះមុនពេលអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ [ក្រន្លែងទទេនៅលើកាំសែត —អរដ៏។]

21 អ្នកចាំពីនិមិត្តនេះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំ អ្នកដឹង អំពីការមើលឃើញផ្នែកម្ខាងទៀតទេ? តើអ្នកចាំទេនៅព្រឹកនោះនៅពេលដែលខ្ញុំធ្វើ ទីបន្ទាល់អំពីការមើលឃើញផ្នែកម្ខាងទៀត? មែនហើយ នោះជាការពិត។

22 ហើយសំឡេង ក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អបានបោះពុម្ពអត្ថបទនោះ ហើយដាក់ រូបភាពនៅខាងក្រោយទំព័រនៅទីនេះ។ ហើយវាត្រូវបានចាក់បន្តិចនៅទីនេះនៅ ខាងក្រោម ផ្នែកតូចមួយនៅទីនេះនៅខាងក្រោម និយាយពីព័ន្ធកិច្ច។ ដែលនេះជា ក្រដាសអន្តរជាតិបោះពុម្ពជាភាសាផ្សេងៗគ្នាជាច្រើន។ ហើយពួកគេបានខ្ចីស ទំព័រមុខ និងទីមួយលើនិមិត្តនោះ។ ឃើញទេ?

23 ហើយខ្ញុំបានយកវានៅទីនេះ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងយកមួយ ហើយ អ្នកអាចអានវាបាន។ ហើយក្រោកឡើង...ខ្ញុំមិនដឹងថាប៉ុន្មាននាក់នឹងធ្លាក់ចុះទេ បងប្អូន នៅព្រឹកនេះ។ ហើយអ្នក ឃើញ មានបានទទួលអ្វីមួយសោះ មែនហើយ គ្រាន់តែទៅការិយាល័យ។ ពួកគេមានវានៅទីនោះនៅការិយាល័យ។ ហើយ ពួកគេបានអនុញ្ញាតឱ្យយើងមានក្រុមមួយរបស់ពួកគេ ប្រហែល “បន្តឆ្ពោះទៅ។”

ឃើញទេ? ហើយនោះជាអ្វីទាំងអស់នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ អ្វីដែលខ្ញុំអាចឮគឺ “បន្ត
ឆ្ពោះទៅ។” ហួសពី—ទន្លេមាន—ដីល្អជាង។ ហើយសូមបន្តឆ្ពោះទៅរហូតដល់
យើងជួបទឹកដីនោះ។

24 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាពួកគេបានមកទីនេះជាការឧទ្ទិសដល់កូនប្រុសតូចរបស់
បងប្រុសស្រ្តីគឃើនិងបងស្រ្តីគឃើ។ ដូច្នោះ...

25 តើមានប៉ុន្មាននាក់ឥឡូវនេះ បងស្រី ស្រ្តីគឃើ? [បងស្រីស្រ្តីគឃើនិយាយថា
“ប្រាំមួយ។”—អដ។] ក្មេងតូចប្រាំមួយ។ នោះជាគ្រួសារតូចមួយគួរឱ្យស្រឡាញ់។

26 ដូច្នោះហើយពួកគេ...គឺជាបេសកជនរបស់យើង—នៅអាហ្វ្រិកថ្មីៗនេះ ដើម្បី
ត្រលប់មកវិញ។ ហើយកូនរបស់ពួកគេទាំងអស់គឺជាមិត្តតូចស្អាត។ ហើយខ្ញុំអាច
មើលឃើញមួយនេះផងដែរ ដូចដែលពួកគេបាននាំវាឡើងនៅព្រឹកនេះសម្រាប់
កម្មវិធីឧទ្ទិសថ្វាយ។

27 តើចេតឌីនៅឯណា? ចេតឌី តើអ្នកនឹងមកលេងព្យាណូនៅទីនេះមួយនាទី
បានទេ កូនប្រុស? ហើយ—ហើយសូមមានបទចម្រៀងរបស់យើង ចម្រៀងខ្លីមួយ
អ្នកដឹងទេ ចម្រៀងខ្លីនោះ ខ្ញុំជឿថា យើងច្រៀង នាំពួកគេចូល។ តើវាត្រូវទេ? “នាំ
ពួកគេចេញពីវាលនៃអំពើបាប។”

28 ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងលេងបទនេះ ពីព្រោះយើង អស់ពី
សមត្ថភាព ឪពុកម្តាយ ត្រូវបាននាំពួកគេសម្រាប់ការថ្វាយ។ យើងកំពុងថ្វាយ
ពួកគេដល់ព្រះអម្ចាស់ហើយនាំពួកគេចូលមក ខណៈពេលដែលពួកគេនៅជា
ទារក ថាពួកគេនឹងមិនវង្វេងចូលទៅក្នុងវាលនៃអំពើបាបនោះទេ។ នាំពួកគេចូល។
តោះ...តើអ្នកដឹងទេ ចេតឌី? សូមច្រៀងមួយឧទ្ទិសនេះ។

នាំពួកគេចូលមក នាំពួកគេចូល
នាំពួកគេចេញពីវាលនៃអំពើបាប
នាំពួកគេ...

បើមានមួយទៀត ហេតុអ្វី គ្រាន់តែយកវាមក។

នាំកូនតូចមកឯព្រះយេស៊ូវ។
នាំពួកគេចូលមក នាំពួកគេចូល
នាំពួកគេចេញពីវាលនៃអំពើបាប

នាំពួកគេចូលមក នាំពួកគេចូល
នាំអ្នកដែលរងេងមកឯព្រះយេស៊ូវ។

29 បងប្រុស ស្រ្តីគយើ និងបងស្រី ស្រ្តីគយើ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកដឹងថាបទចម្រៀង
នោះមានន័យយ៉ាងណា ដើម្បី “នាំពួកគេចូល” បំណងប្រាថ្នាដ៏ឆេះឆូលគឺនៅក្នុង
ចិត្តរបស់អ្នក ដើម្បីព្យាយាមនាំអ្នកបាត់បង់មកឯព្រះយេស៊ូវ។ ទារកតូចរបស់អ្នក
ប្រសិនបើវានឹងស្លាប់មុនពេលវាត្រូវបានខ្ចីស ឬអ្វីទៀត វាត្រូវបានសង្គ្រោះ ទោះ
យ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារតែព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើដូច្នោះ
នៅកាលវាវិ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការរំលឹកនៃដំណើរដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី
នៅពេលដែលទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើកុមារតូច ហើយនិយាយថា “សូមឲ្យពួកគេ
មករកខ្ញុំ” នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកនាំទារកនៅព្រឹកនេះ។ ហើយដាក់
ទំនុកចិត្តលើយើង ថាយើងនឹងអាចអធិស្ឋានការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ សម្រាប់
កូនតូច ដើម្បីថ្វាយជីវិតរបស់ខ្លួនដល់ព្រះ។

30 តើវាមានឈ្មោះអ្វី? [ឪពុកនិយាយថា “ម៉ារីលីន ម៉ាដ ស្រ្តីគយើ។”—អដ។]
ម៉ារីលីន ម៉ាដ ម៉ារីលីន ម៉ាដ ស្រ្តីគយើ។ តើវាមានអាយុប៉ុន្មាន? [ម្តាយនិយាយ
ថា “ដប់បីខែ។” ដប់បីខែ។ កើតនៅអាហ្វ្រិក តើត្រូវទេ? [“បាទ។”] មែនហើយ
បើសិនជាមានថ្ងៃស្អែក សូមឲ្យក្មេងតូចនេះជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយនៅទីនោះ នៅក្នុង
វាលដែលនាងកើត។ ហើយ—ជាក្មេងតូចដ៏ស្រស់ស្អាត។ តើអ្នកនឹងមកទេ បង
ប្រុសនៅរឺល?

31 ហើយម៉ារីលីន។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្តក្មេងតូចៗទាំងនេះ។ តើនេះ
មិនមែនជាមិត្តតូចស្អាតទេឬ? តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?
ចូរយើងអានក្បាលចុះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដាក់ដៃរបស់អ្នកលើនាង។

32 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងនាំមកឯទ្រង់ ម៉ារីលីន ម៉ាដ ស្រ្តីគ
យើ ក្មេងតូចដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នេះដែលបានកើតនៅលើវាលបេសកកម្ម នៅពេល
ដែលការប្រយុទ្ធកំពុងមានការលំបាក។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរ
ដល់កុមារនេះ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពួកគេបាននាំក្មេងតូចៗបែបនេះមកឯទ្រង់។ ទ្រង់
ដាក់ព្រះហស្តលើ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទុកឲ្យក្មេងតូច
ៗមកឯខ្ញុំ កុំយាត់គេឡើយ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌គឺមានបែបនេះ។”

33 ម្តាយនិងឪពុកដាក់វានៅក្នុងដៃរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ ដោយសេចក្តីជំនឿ

យើងឡើងជណ្តើរ នៅទីនោះ ដាក់វានៅក្នុងព្រះហស្ថរបស់ទ្រង់ ដោយសេចក្តី ជំនឿ។ ប្រទានពរដល់ជីវិតរបស់នាង។ សូមឲ្យនាងមានអាយុវែង ព្រះអម្ចាស់។ សូមឱ្យនាងក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។ សូមឲ្យនាងបម្រើទ្រង់អស់មួយជីវិត គ្រប់ទាំង សរសៃរបស់នាង ធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ផ្តល់វា ព្រះបិតា។ ប្រទានពរ ដល់ឪពុកនិងម្តាយរបស់នាង បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់នាង។ សូមឲ្យពួកគេធំឡើង ហើយក្លាយជាគ្រួសារដ៏រុងរឿងក្នុងការបម្រើព្រះ។

34 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមថ្វាយ ម៉ារីលីន ម៉ាដ ដល់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ សម្រាប់ជីវិតនៃការបម្រើ។ ប្រទានពរដល់នាងនិងឪពុកនិងម្តាយ របស់នាងនិងមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់នាង។ ហើយសូមឲ្យពួកគេមានអាយុវែង និងរីករាយក្នុងការបម្រើទ្រង់។ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

35 ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុសស្រីគឺឃើ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ប្រទានពរដល់ស្រ្តី តូចល្អ។

សូមអរគុណ ថេតឌី ក្មេងប្រុស។

36 ខ្ញុំស្រឡាញ់កុមារតូចៗ។ មែនអត់?

37 តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលមិនធ្លាប់ពួការនិមិត្តដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទាន មកខ្ញុំ? សូមមើលដៃរបស់អ្នកលើកឡើង ដែលមិនធ្លាប់មាន។ បងប្រុសនេវីល អ្នកមានសៀវភៅតូចរបស់អ្នកនៅទីនោះ ប្រហែល ប្រហែលជាអ្នកគ្រាន់តែអានវា សម្រាប់ពួកគេនៅទីនេះ គ្រាន់តែសម្រាប់ពេលក្រោយប្តី។ ខ្ញុំជឿវា...គ្រាន់តែនៅ ទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមាន។

38 បងប្រុស នេវីល អានពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៦១ សំឡេងក្រុមគុរៈកិច្ច ដំណឹងល្អ—អដ។]

ព្រឹកមុនខ្ញុំដេកលើត្រែ។ ខ្ញុំទើបតែភ្ញាក់ពីដំណេក ហើយខ្ញុំដាក់ដៃ នៅពីក្រោយក្បាលរបស់ខ្ញុំ ហើយសម្រាកដោយក្បាលរបស់ខ្ញុំនៅលើ ខ្នើយ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំចាប់ផ្តើមឆ្ងល់ថាតើវានឹងទៅយ៉ាងណានៅផ្នែក ម្ខាងទៀត។ ខ្ញុំបានដឹងថាខ្ញុំបានរស់នៅជាងពាក់កណ្តាលជីវិតរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅដូចមនុស្សចាស់របស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចង់ធ្វើបន្ថែមទៀត សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់មុនពេលដែលខ្ញុំចាកចេញពីជីវិតនេះ។]

ខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយនិយាយថា “អ្នកទើបតែចាប់ផ្តើម! ឆ្ពោះទៅសមរក្សមិ! បន្តឆ្ពោះទៅ!” ពេលខ្ញុំដេកនៅទីនោះពិចារណាពាក្យនេះ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំគ្រាន់តែស្រមៃថាខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយ។ សំឡេងនិយាយម្តងទៀតថា “ឆ្ពោះទៅសមរក្សមិ! បន្តទៅមុខទៀត! បន្តទៅមុខទៀត!” នៅតែមិនជឿ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាខ្ញុំបាននិយាយពាក្យនេះដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំដាក់បបូរមាត់នៅចន្លោះធ្មេញរបស់ខ្ញុំ ហើយយកដៃដាក់លើមាត់ខ្ញុំ ហើយស្តាប់។ សំឡេងបាននិយាយម្តងទៀតថា “គ្រាន់តែបន្តឆ្ពោះទៅ! បើអ្នកដឹងថាអ្វីនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ!” ខ្ញុំហាក់ដូចជាបានឮតន្ត្រីនិងពាក្យនៃបទចម្រៀងចាស់ដែលធ្លាប់ស្គាល់។

ខ្ញុំនឹកផ្ទះនិងពន្លឺខៀវ ហើយខ្ញុំចង់ឃើញព្រះយេស៊ូវ
 ខ្ញុំចង់ឮសំឡេងកណ្តឹងកំពង់ដែរ
 វានឹងបំភ្លឺផ្លូវរបស់ខ្ញុំនិងលុបបំបាត់ការភ័យខ្លាចទាំងអស់
 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំមើលហួសពីរាំងនននៃ
 ពេលវេលា។]

[បន្ទាប់មកសំឡេងសួរថា: “តើអ្នកចង់ឃើញហួសពីរាំងននទេ?” ខ្ញុំបានឆ្លើយថា “វានឹងជួយខ្ញុំច្រើនណាស់!”]

[តើមានអ្វីកើតឡើងខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ មិនថាខ្ញុំនៅក្នុងរាងកាយឬខាងក្រៅ ឬថាតើវាជាការលើកឡើងទៅលើទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែវាខុសពីនិមិត្តដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវបានគេយកទៅ ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញខ្លួនឯងដេកនៅលើគ្រែរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នេះគឺជាជឿងចម្លែក!”]

[មានមនុស្សមួយចំនួនធំហើយពួកគេបានរត់មកស្វាគមន៍ខ្ញុំដោយយំថា “អូ បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង!” ស្ត្រីវ័យក្មេងបានមកជាលើកដំបូងជាក់ស្តែងនៅអាយុ២០ឆ្នាំ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឱបខ្ញុំ ពួកគេបាននិយាយថា “បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង!” បុរសវ័យក្មេង ក្នុងភាពជាបុរសវ័យក្មេង ជាមួយនឹងភ្នែកភ្លឺដូចផ្កាយនៅយប់ងងឹត ដោយធ្មេញសដូចគុជ ឱបខ្ញុំដោយនិយាយថា “បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង។”]

[បន្ទាប់មកខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ថាខ្ញុំក៏ក្លាយជាក្មេងម្តងទៀត។ ខ្ញុំក្រឡេក

មើលខ្លួនឯងនៅទីនោះ ហើយងាកមើលរាងកាយចាស់របស់ខ្ញុំដែលដេក លើគ្រែដោយដៃរបស់ខ្ញុំនៅពីក្រោយក្បាលរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ មិនយល់ពីរឿងនេះទេ!”

នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមព្យាយាមយល់ពីកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ ខ្ញុំចាប់ផ្តើម ដឹងថាគ្មានម្សិលមិញនិងគ្មានថ្ងៃស្អែកនៅទីនោះទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់ ហាក់ដូចជាធុញទ្រាន់ទេ។ ក្នុងនាមជាស្ត្រីវ័យក្មេងដ៏ស្រស់ស្អាតជាច្រើន ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញបានបោះដៃអាបនៅជុំវិញខ្ញុំ ខ្ញុំបានរកឃើញថា មានតែសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏អស្ចារ្យដែលគ្របសង្កត់ខ្ញុំ ហើយគ្មានការ ទាក់ទាញខាងរាងកាយដូចនៅក្នុងអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្សទេ។ ខ្ញុំបាន កត់សម្គាល់ឃើញស្ត្រីវ័យក្មេងទាំងនេះទុកសក់របស់ពួកគេវែងចុះទៅដល់ ចង្កេះរបស់ពួកគេ ហើយសំពត់របស់ពួកគេវែងចុះទៅដើងរបស់ពួកគេ។

បន្ទាប់ពីនេះ ហូប ប្រពន្ធទីមួយរបស់ខ្ញុំ បានឱបខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ!” បន្ទាប់មក ស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់ទៀតបានឱបខ្ញុំ ហើយហូបក៏ងាកមកឱបស្ត្រីវ័យក្មេងនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនយល់ ពីរឿងនេះទេ។ នេះគឺជាអ្វីដែលខុសគ្នាទាំងស្រុងពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ មនុស្សរបស់យើង។ ខ្ញុំមិនចង់ត្រឡប់ទៅរករូបកាយចាស់នោះនៅលើគ្រែ ទេ។”

បន្ទាប់មកសំឡេងមួយបាននិយាយមកខ្ញុំថា “នេះជាអ្វីដែលអ្នកបាន អធិប្បាយពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ! នេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ គ្មានអ្វីអាចចូលទីនេះបានទេបើគ្មានវា!”

បន្ទាប់ខ្ញុំត្រូវបានគេលើកហើយអង្គុយនៅលើទីខ្ពស់។ នៅជុំវិញខ្ញុំមាន បុរសនិងស្ត្រីជាច្រើននៅក្នុងភាពវ័យក្មេង។ ពួកគេយំដោយអំណរ “អូ បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើង យើងរីករាយណាស់ដែលបានជួបអ្នក នៅទីនេះ!” ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំមិនយល់សប្តិទេ ព្រោះខ្ញុំអាចមើលឃើញមនុស្ស ទាំងនេះ ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញរាងកាយរបស់ខ្ញុំដេកនៅលើគ្រែ។”

សំឡេងបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា “អ្នកដឹងថាវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរថា ហោរាត្រូវបានប្រមូលផ្តុំជាមួយប្រជាជនរបស់ពួកគេ។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “បាទ ខ្ញុំចាំបានថានៅក្នុងបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែមិនមានប្រាណហាំ

ច្រើនទេ។” សំឡេងបានឆ្លើយតបថា “ទាំងនេះមិនមែនជាប្រាណហាំទេ។ ទាំងនេះគឺជាអ្នកប្រែចិត្តជឿ ជាអ្នកដែលអ្នកបាននាំទៅរកព្រះអម្ចាស់។ ស្រី ទាំងនេះខ្លះដែលអ្នកគិតថាក្មេងនិងស្រស់ស្អាតមានអាយុជាងកៅសិបឆ្នាំ នៅពេលដែលអ្នកនាំពួកគេទៅឯព្រះអម្ចាស់។ កុំច្ងល់ថាពួកគេកំពុងស្រែក ‘បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ!’ បន្ទាប់មក ហ្វូងមនុស្សបានស្រែកជាមួយគ្នា ថា “បើអ្នកមិនបានចេញទៅជាមួយដំណឹងល្អទេ យើងនឹងមិននៅទីនេះ ទេ!។”

ខ្ញុំបានសួរថា “អូ តើព្រះយេស៊ូវនៅឯណា? ខ្ញុំចង់ជួបទ្រង់!” ប្រជាជន ឆ្លើយថា: “ទ្រង់ខ្ពស់ជាងបន្តិច។ ថ្ងៃណាមួយទ្រង់នឹងមករកអ្នក។ អ្នកត្រូវ បានបញ្ជូនមកជាអ្នកដឹកនាំ ហើយនៅពេលដែលព្រះយាងមក ទ្រង់នឹង វិនិច្ឆ័យអ្នកតាមការបង្រៀនរបស់អ្នក។” ខ្ញុំបានសួរថា “តើប៉ុលនិងពេត្រុស ត្រូវទទួលការជំនុំជំរះនេះដែរទេ?” ចម្លើយគឺ “បាទ!” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានអធិប្បាយអ្វីដែលពួកគេបានអធិប្បាយ។ ខ្ញុំមិនបានបង្វែរពីវាទៅ ម្ខាងឬម្ខាងទៀត។ កន្លែងដែលពួកគេបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំក៏ធ្វើដែរ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេបានបង្រៀនពីធម៌បុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំក៏ធ្វើដែរ។ អ្វីដែលពួកគេបាន បង្រៀន ខ្ញុំបានបង្រៀនផងដែរ។”

[“យើងដឹងហើយ” ប្រជាជនបានស្រែកថា “ហើយយើងដឹងថាយើងនឹង ត្រលប់ទៅផែនដីវិញជាមួយអ្នកពេលខ្លះ។ ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមក ហើយ ជំនុំជំរះអ្នកតាមព្រះបន្ទូលដែលអ្នកបានអធិប្បាយ។ បន្ទាប់មកអ្នកនឹង បង្ហាញយើងទៅទ្រង់ ហើយទាំងអស់គ្នាយើងនឹងត្រលប់ទៅផែនដីវិញដើម្បី រស់នៅជារៀងរហូត។” ខ្ញុំបានសួរថា “តើខ្ញុំត្រូវត្រឡប់ទៅផែនដីវិញឥឡូវនេះ ទេ?” ពួកគេបានឆ្លើយថា “បាទ ប៉ុន្តែសូមបន្តឆ្ពោះទៅ!”]

នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរពីកន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាត និងរីករាយនោះ តាមដែលភ្នែកខ្ញុំអាចមើលឃើញ មនុស្សកំពុងមករកខ្ញុំដើម្បីឱបខ្ញុំ ដោយយំ “បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ!”]

ព្រំពេចនោះ ខ្ញុំក៏នៅលើគ្រែម្តងទៀត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អូ ព្រះជួយខ្ញុំ ផង! កុំឲ្យខ្ញុំចុះសម្រុងនឹងព្រះបន្ទូល។ សូមឱ្យខ្ញុំនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំ

មិនខ្វល់ថាអ្នកផ្សេងធ្វើអ្វីទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យទូលបង្គំបន្តទៅកាន់កន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាត និងរីករាយនោះ!។

ខ្ញុំកាន់តែជឿជាក់ជាងពេលណាៗទាំងអស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំថាវានឹងត្រូវការសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះដើម្បីចូលទៅក្នុងកន្លែងនោះ។ គ្មានការច្រណែន គ្មាននឿយហត់ គ្មានជំងឺ គ្មានជរា គ្មានការស្លាប់។ មានតែភាពស្រស់ស្អាតនិងសេចក្តីអំណរ!]

អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើ ចូរទុកអ្វីៗផ្សេងទៀតរហូតដល់អ្នកទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ! ទៅកន្លែងដែលអ្នកអាចស្រឡាញ់មនុស្សគ្រប់គ្នា សូម្បីតែសត្រូវទាំងអស់។ មិនថាយន្តហោះកំពុងរញ្ជួយ ផ្នែកបន្ទោរបូកាំភ្លើងរបស់សត្រូវមកលើអ្នក រឿងទាំងនេះមិនសំខាន់ទេ ទទួលបានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះ!]

[បើអ្នកមិនទាន់បានសង្គ្រោះ សូមទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នកឥឡូវនេះ! បើអ្នកមិនទាន់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ ចូរទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឥឡូវនេះ! បើអ្នកមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ សូមទទួលវាឥឡូវនេះ! ឆ្ពោះទៅសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះនោះដែលនឹងនាំអ្នកទៅកាន់កន្លែងដ៏ស្រស់ស្អាត និងរីករាយនោះហួសពីរាំងនននៃពេលវេលា!]

39 សូមអរគុណបងប្រុសសម្រាប់ការនោះ។ នោះហើយ...ខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះបានអានវា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនមានសៀវភៅតូច ហេតុអ្វី អ្នកអាចមានវា។

40 បន្ទាប់មក នៅផ្នែកខាងក្រោមនៃទំព័រ គាត់បានបញ្ចូលបន្តិចអំពីព័ន្ធកិច្ចនៅទីនោះ។ មិនដឹងថាអ្នកបានកត់សម្គាល់វាឬអត់ទេ នៅខាងក្រោមបន្ទាប់ពីអ្នកអានវា។ នៅខាងក្រោម បញ្ចូលបន្តិចនៅខាងក្រោម។ [កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

41 ឥឡូវនេះ វាទៅជិតគ្រប់ភាសានៅក្រោមមេឃ អ្នកឃើញទេ—ដើម្បីអាននៅជុំវិញពិភពលោក។

42 ឥឡូវនេះ “អ្វី—អ្វី...” មែនហើយ អ្នកនិយាយថា “តើអ្នកនឹងនិយាយអ្វី

បងប្រុសប្រាណាហាំ មុនពេលអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ?”

43 វាគឺដោយសារតែការនេះ៖ យើងអាចដឹងថាការខិតខំរបស់យើងមិន ឥតប្រយោជន៍ទេ។ ឃើញទេ? យើងត្រូវតែចូលទៅជិតព្រះតាមរយៈបណ្តាញនៃ សេចក្តីស្រឡាញ់និងជំនឿនោះ។ សេចក្តីជំនឿនាំយើងទៅកាន់ប៉ុស្តិ៍។ សេចក្តី ស្រឡាញ់គឺជាអ្នកដែលនាំយើងចូល។ (អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ) [កន្លែងទេនៅលើ កាសែត—អដង។]

44 ឥឡូវនេះ តើអ្នកគិតថាព្រះនឹង...ឥឡូវនេះសូម...ឥឡូវនេះ ជំនឿរបស់អ្នក បានដល់ចំណុចមួយហើយ តើអ្នកគិតថា...? តើអ្នកគិតយ៉ាងណាឥឡូវនេះ ប្រសិនបើការខិតខំប្រឹងប្រែងទាំងអស់ដែល...រោងឧបោសថនេះនិងក្រុមមនុស្ស នៅទីនេះបានចេញទៅ សម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ? មានមនុស្សជាច្រើន នៅទីនេះដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យកូនរបស់អ្នក សម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ ព្រះ។ មានមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះដែលទៅដោយគ្មានសម្លៀកបំពាក់ សម្រាប់ អាណាចក្ររបស់ព្រះ។ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានជិះកាត់ព្យុះ ហើយដើរដោយ គ្មានស្បែកជើង ដើម្បីទៅដល់រោងឧបោសថនៅទីនេះ ត្រឹមត្រូវហើយ សម្រាប់ ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។

45 តើអ្នកអាចស្រមៃថារិចិត្រករម្នាក់គួររូបភាពដ៏អស្ចារ្យ ស្រស់ស្អាតរហូតដល់ វាអស្ចារ្យ ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែហែកវាចេញទេ? វានឹងមានអ្វីខុសជាមួយ សិល្បករ។ តើអ្នកអាចស្រមៃថាអ្នកតែងនិពន្ធបទចម្រៀងរហូតដល់វាពិរោះ ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែហែក—តន្ត្រីរបស់គាត់ចោល? វានឹងមានអ្វីខុសជាមួយ អ្នកនិពន្ធ។ ឃើញទេ? មិនមានអ្វីខុសជាមួយព្រះទេ។ ព្រះមិនបង្កើតរឿងបែបនេះ ទេ គ្រាន់តែហែកវាហើយបោះវាចោល។ វាគឺសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ វាគឺសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។

46 យើងម្នាក់ៗដើរតូក្នុងរូបភាពនេះនិងនៅក្នុងបទចម្រៀងនេះ។ យើងជាផ្នែកនៃ ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ហើយនោះគឺថាយើងអាចលេងចំណែករបស់យើង ដរាបណាយើងដឹងថាយើងស្ថិតនៅទីតាំងណា ជាកម្មសិទ្ធិនៅកន្លែងនេះ ហើយ បន្ទាប់មកស្នាក់នៅទីនោះនៅកន្លែងនោះ។ ហើយកន្លែងមួយដែលយើងដឹង វាជា ក្តីស្រឡាញ់ ព្រោះនោះជាអ្វីដែលបង្កើតជារូបភាព។

47 ឥឡូវនេះ វាជាការលំបាកនៅពេលដែលអ្នកឃើញនិមិត្តបែបនេះ និងអ្វីៗ

ដើម្បីយល់ពីអ្វីដែល—តើមានអ្វីនៅម្ខាងទៀត។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំដឹង។ បុរសនោះ បានបញ្ចូលបន្តិចនៅទីនោះ ដើម្បីនិយាយថា ហោរាពីបុរាណ របៀបដែលពួកគេ បានឃើញនិមិត្តទាំងនេះ ជាដើម និងរបៀបនោះ ថ្ងៃនេះ លើសពីអ្វី... យើងមិនអាច យល់វាបានទេ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឱ្យយើងចូលទៅក្នុងនោះហើយដើម្បី មើលថាតើនោះជាអ្វី។

48 ឥឡូវនេះ មិត្តអើយ ខ្ញុំមិនបានដេកលក់ទេ។ ហើយខ្ញុំ គ្រាន់តែនៅចន្លោះ រវាងអ្នកនិងខ្ញុំ និងក្រុមជំនុំនេះនៅទីនេះ ខ្ញុំមិនមែនជានិមិត្តទេ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្វីដែលជា និមិត្ត។ ខ្លះនៅទីនេះ ទើបតែសប្តាហ៍មុន ខ្លះគឺច្រើនសាមសិបដង ក្នុងមួយយប់ វា នឹងកើតឡើង។ អ្នកអាចស្រមៃមើលទម្ងន់ដែលមានលើអ្នក។ ពិតណាស់ធ្វើឱ្យអ្នក ភ័យ។

49 ចុះបើអ្នកទៅប្រជុំបែបនោះ ហើយគ្រាន់តែទទួលខុសត្រូវ ប្រសិនបើការប្រជុំ បានដំណើរការត្រឹមត្រូវឬអត់ គឺស្ថិតនៅលើអ្នក—គ្រាន់តែជាទំនួលខុសត្រូវ? អ្នក ត្រូវតែឆ្លើយអ្នកបម្រើព្រះម្នាក់ៗ សំណួរនីមួយៗ អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ការប្រជុំទៅត្រូវ ឬអត់ វាគ្រាន់តែទទួលខុសត្រូវលើអ្នកតែម្នាក់ឯង។ រកមើលអ្វីដែលនឹងធ្វើចំពោះ អ្នក។

50 ហើយមានសហការីរបស់ខ្ញុំខ្លះ គ្រាន់តែលក់សៀវភៅ ជាដើម ភ័យណាស់ ពួកគេត្រូវទៅផ្ទះ ឃើញទេ ដេកចុះ នឹងមិនមកព្រះវិហារនៅយប់នោះទេ។ ខ្ញុំ អើយ! អូ វាក្មេងខ្មៅចណាស់។ ដូចជាកូនប្រសារស្រីរបស់ខ្ញុំ ក្មេងស្រីគ្រីស្ទានដ៏ គួរឱ្យស្រឡាញ់ ឡួយ។ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែចូលរួមក្នុងការប្រជុំ ដូច្នោះ... រយៈពេល ប្រាំបីសប្តាហ៍ ឬប្រាំពីរសប្តាហ៍ តែងតែដូចនោះ គ្រាន់តែដេកនៅលើគ្រែមួយថ្ងៃឬ ពីរថ្ងៃ ឃើញទេ ដោយគ្មានទំនួលខុសត្រូវ។ ឃើញទេ? ប៊ីលី គ្រាន់តែចែកកាត អធិស្ឋានពីរបី ហើយហែកជាបំណែក។

51 ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ទម្ងន់ទាំងមូលដាក់មកលើខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវតែពឹងផ្អែកលើអ្នកដើម្បី អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ក្រៅពីនោះ ពួកគេអះអាងថា—នោះម៉ែនាទីនៃ ការ—អធិប្បាយ ក្រោមការបើកសម្តែង ត្រូវបានប្រៀបធៀបជាមួយនឹងការខិតខំ ប្រាំបីម៉ោង ទៅនឹងរាងកាយរបស់អ្នក។ ខ្ញុំអធិប្បាយពីពីរទៅបីម៉ោងក្នុងមួយយប់ ពេលខ្លះបីដងក្នុងមួយថ្ងៃ។ ឃើញទេ?

52 ហើយបន្ទាប់មកចុះយ៉ាងណាចំពោះនិមិត្តមួយ? និមិត្តមួយបានធ្វើឱ្យ

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើងចុះខ្សោយ។ ហ្នឹងហើយ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថាស្រ្តីម្នាក់បានពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់ ធ្វើឱ្យទ្រង់ខ្សោយ។ មែនហើយ ប្រសិនបើនិមិត្តមួយនឹងធ្វើឱ្យទ្រង់ចុះខ្សោយ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ចុះខ្ញុំវិញ ជាមនុស្សមានបាបដែលបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ តើនឹងធ្វើអ្វីសាមសិបដង ក្នុងចំណោមពួកគេក្នុងមួយយប់? ឃើញទេ? វាជា...ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែឈប់ ហើយគិត វាហួសពីមនុស្សទាំងអស់។ រាងកាយមនុស្សមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ។ ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងស្ថាប័នឆ្លុះនៅកន្លែងណាមួយ ប៉ុន្តែក្បាលរបស់ខ្ញុំទល់នឹងជញ្ជាំង។ ឃើញទេ? វាជា—វាជាការទន់ខ្សោយដែលអ្នកមិនអាច...វាជាការទន់ខ្សោយ ខាងក្នុង ឃើញទេ ដែលគ្រាន់តែសម្លាប់អ្នកចេញ។

53 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែតើអ្នកនឹងចុះអ្វី? ខ្ញុំអាចនិយាយរឿងនេះ។ ខ្ញុំឃើញបងប្រុស និងបងស្រីខុក នៅទីនោះ រ៉ូតនី និងប្រពន្ធរបស់គាត់ និងប្អូនស្រីនៅទីនេះ ពី ខាងក្រោយនៅទីនោះ អ្នកប្រែចិត្តជឿថ្មី។ មានដីមួយ នៅខាងក្រៅកន្លែងណាមួយ ដែលប្រសិនបើអ្នកអាចគ្រាន់តែគិតនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកនិងទទួលបានទិដ្ឋភាព ពីវា វាជារឿងដ៏រុងរឿងបំផុត។ វាមានតម្លៃរាល់ការខិតខំប្រឹងប្រែងដែលយើងបាន ដាក់ចេញ។ ឃើញទេ?

54 ឥឡូវនេះ មុនពេលអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ខ្ញុំចង់និយាយបន្តិច:

55 ចុះបើទារកតូច មុនពេលវាកើត ចូរយកវាទៅ ទារកតូចមួយដែលរស់នៅក្នុង ផ្ទៃរបស់ម្តាយអស់រយៈពេលប្រាំបួនខែ ហើយទារកតូចនោះអាចគិតបានទេ? វា នឹងនិយាយថា “អ្នកដឹងពីអ្វីទេ? ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំកំពុងរៀបរយនឹងកើតហើយ។ មែនហើយ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីនៅទីនោះ? ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីក្រៅពីកន្លែងនេះដែលខ្ញុំរស់នៅ ទីនេះ។ ខ្ញុំមានកម្លាំងរបស់ខ្ញុំពីខាងក្នុង។ ហើយតើខ្ញុំនឹងរស់នៅដោយរបៀបណា? ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាមានព្រះអាទិត្យដែលរះ។ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាមនុស្សនៅទីនោះ ដើរជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ក្រៅពីកន្លែងនេះនៅទីនេះ។ នេះជាអ្វីដែល ខ្ញុំដឹងនៅទីនេះនៅក្នុង—នៅក្នុងផ្ទៃម្តាយរបស់ខ្ញុំ។ នេះជាកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវបានគេ នាំមក។ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹង គឺត្រឹមនៅក្នុងស្បូននេះ។ ហើយពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា មានតែបន្ទប់ម៉ោងប៉ុណ្ណោះ!”

56 មែនហើយ ទារកតូចនោះនឹងខ្លាចស្ទើរស្លាប់ បើកើតមក។ តើវាត្រូវទេ? វានឹង ខ្លាចដល់ស្លាប់ ព្រោះវាមកដល់កន្លែងដែលវាមិនដឹងអ្វីទាំងអស់ ដែលជាកំពូល

ខ្ពស់រាប់លានដង ទៅកន្លែងដែលវាកំពុងរស់នៅ។ វានឹងមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ វា និយាយថា “តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី?” វានឹងខ្លាចដល់ស្លាប់ បើកើតមក ប៉ុន្តែយើងដែល រស់នៅទីនេះ មែនហើយ យើងដែលធ្លាប់នៅទីនោះនៅពេលមួយ យើងនឹងមិន ត្រលប់ទៅទីនោះវិញទេ យើងមិនចង់ត្រឡប់ទៅក្នុងផ្ទៃមួយម្តងទៀតទេ។ ឃើញ ទេ? ទេ យើងមិនចង់ធ្វើដូច្នោះទេ។

57 ហើយនោះជារបៀបដែលវាកើតឡើងនៅពេលដែលយើងកំពុងស្លាប់ មិត្ត អើយ! ឱព្រះអង្គអើយ! ឃើញទេ? អ្នកកំពុងកើតនៅក្នុងកន្លែងមួយ។ អ្នកមិនធ្លាប់ នៅទីនោះទេ។ អ្នកមិនអាចយល់ពីវាបានទេ តើវាអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា។ “តើ—តើវា នឹងចេញមកដោយរបៀបណា? ខ្ញុំ...” ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំដឹង ឬ អ្នកទទួលស្គាល់ គឺការប៉ះតិចតួចនៃជីវិត ដូចជាវិញ្ញាណចូលមកក្នុងទារកក្នុងផ្ទៃ ម្តាយ។ ឃើញទេ? វាជាវិធីតែមួយគត់ដែលយើងអាចយល់ពីអ្វីដែលជាទឹកដីដ៏ អស្ចារ្យនោះ នៅពេលដែលគ្មានជំងឺ គ្មានទុក្ខព្រួយ គ្មានការស្លាប់ គ្មានអាយុចាស់ គ្មានអ្វីសោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ!

58 ហេតុអ្វី ពេលអ្នកទៅដល់ទីនោះ អ្នកមិនចង់ត្រលប់មកកន្លែងបែបនេះវិញ ទេ មិនលើសពីទារកចង់ត្រឡប់ទៅផ្ទៃមួយវិញទេ។ ឃើញទេ? វាអស្ចារ្យជាងនៅ ផ្នែកម្ខាងទៀត ឃើញទេ នៅទីនោះ។ យើងមិនអាចយល់ពីវាទេ ពិតណាស់យើង មិនអាចទេ។ ហេតុអ្វី ទារកតូចនោះហួសពីការគិតអ្វីទាំងអស់ ដូច្នោះយើងលើស ពីការយល់ដឹងអំពីអ្វីដែលនឹងមាននៅទីនោះ ឃើញទេ ព្រោះយើងនៅក្នុងផ្ទៃនៃ ផែនដី ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីកើតនៅពេលខ្លះ ចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រថ្មី ចូលទៅក្នុងពិភពលោកថ្មី។

59 ហើយនោះជារបៀបដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចំពោះនិមិត្តទាំងនោះ និងរឿង ដូចនោះ ឬអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់ នៅ ខាងក្រៅ ហើយបានឃើញអ្វីដែលជាវា ហើយបន្ទាប់មកត្រលប់មកទីនេះវិញ។

60 តើអ្នកអាចស្រមៃថាជាទារកនិង—ហើយមាន—ចំណេះដឹងអ្វី តើវាអស្ចារ្យ ប៉ុណ្ណាក្នុងការដើរជុំវិញ ឃើញដើមឈើរីកដុះដាល បក្សីច្រៀង ព្រះអាទិត្យរះ ហើយជីវិតបែបនេះ ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបង្វាំងនៅក្នុងស្បូន? ហេតុអ្វី អ្នកមិន ចង់ត្រឡប់ទៅវិញ ទាល់តែសោះ។

61 អញ្ចឹង អញ្ចឹង យើង—ការគិតរបស់យើងនឹងស្តីក ឡើងចំហៀង ឬព្យាយាម

គិតពីអ្វីដែលនៅទីនោះ។ នៅពេលដែលបទគម្ពីរចែងថា “ភ្នែកមិនបានឃើញ ត្រចៀកមិនបានឮ ឬធ្លាប់ចូលទៅក្នុងចិត្តមនុស្សនូវអ្វីដែលព្រះមានសម្រាប់ពួកគេ ដែលស្រឡាញ់ទ្រង់។” ឃើញទេ? ដូច្នោះយើងដឹងថាវារុញដោយនៅម្ខាងទៀត។ ថ្ងៃណាមួយ សេចក្តីស្លាប់ អ្វីដែលយើងហៅថាសេចក្តីស្លាប់ នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវ កំណើតថ្មី ហើយយើងនឹងចូលមកក្នុងពិភពលោកផ្សេងទៀត នៅផ្នែកម្ខាងទៀត។

62 បងប្រុសចច អ្នកនឹងមិនចាស់ ឬពិការទេ នៅទីនោះ។ ហើយបងប្រុសនិងបង ស្រីស្តែនស៊ើរ ហើយអ្នកខ្លះដូចជាយើងខ្លះចាស់ហើយ ហើយយើងនឹងនៅក្នុងជារៀងរហូត។

អូនេះ...អាវសាច់នេះខ្ញុំនឹងទម្លាក់ ហើយក្រោកឡើង
ហើយចាប់យករង្វាន់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ហើយស្រែក ពេលកំពុងឆ្លងកាត់ខ្យល់
“លា លាហើយ ម៉ោងដ៏ផ្អែមល្ហែមនៃការអធិស្ឋាន!”

63 វាចប់ហើយ។ គ្មានយប់យូរនៃការអធិស្ឋាន លែងមានទៀត។ គ្រាន់តែចូល ទៅក្នុងយុគសម័យដ៏រីករាយដើម្បីនៅទីនោះ មិនមែនត្រឹមតែមួយឆ្នាំ ឬហាសិបឆ្នាំ ឬមួយលានឆ្នាំទេ ប៉ុន្តែយើងបាននៅទីនោះមួយរយពាន់លានឆ្នាំ យើងនឹងមិនត្រូវ បានចាប់ផ្តើមទាល់តែសោះ។ នោះហើយជាវា។ ដូច្នោះហេតុអ្វីបានជាយើងមិនគួរ សប្បាយចិត្តនៅព្រឹកនេះ? ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនគួរអរសប្បាយ? ហេតុអ្វីបានជា យើងមិនគួរទាញយកប្រយោជន៍ពីអ្វីៗដ៏អស្ចារ្យដែលព្រះបានប្រទានដល់យើង?

64 នេះជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវត្រូវស្នាមចាំ ដើម្បី ហែករូបភាពឡើង និងយាយថា “មិនមានរឿងបែបនេះចំពោះវាទេ?” ទ្រង់បានយក រូបកាយរបស់ទ្រង់ចុះនៅទីនោះ ឆ្អឹងជំនីវ បានបង្ហាញតាមរយៈ “ដោយស្នាមរំពាត់ របស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។” តោះកុំហែករូបភាព ព្រឹកនេះ។ ចូរយើង ទទួលយកវា ទទួលយកវា។

65 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុស និងអ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះ ដែលនឹងត្រូវបានអធិស្ឋាន សម្រាប់ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែឈរនៅជុំវិញអាសនៈ។ ខណៈពេលដែលសារបាន ចេញទៅ ប៉ុន្មាននាទីមុន តាមរយៈការបកស្រាយនិងភាសា ថាយើងនឹងដាក់ដៃ លើអ្នកជំងឺហើយមើលកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ។

66 ឥឡូវនេះ បងប្រុសរបស់យើង អ្នកមិនចាំបាច់ក្រោកឈរទេ បងប្រុស នៅទីនោះដេកលើគ្រែ។ យើងនឹងមករកអ្នក។

67 ប៉ុន្តែបើមានអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនេះដើម្បីអធិស្ឋាន ដូចជាឈរនៅជុំវិញអាសនៈ ខណៈពេលដែលបងប្រុសនិងខ្ញុំអធិស្ឋានហើយដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ អ្នកមកឥឡូវនេះ។ ហើយចាំថា ឱបក្រសោបរូបភាពនោះ៖ “ដោយស្នាមរំពាត់នៅលើទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ។”

68 “ខ្ញុំមិនយល់ទេ ព្រះអម្ចាស់។” ប្រាកដណាស់ អ្នកមិនយល់ទេ។ អ្នកនៅតែនៅក្នុងផ្ទៃនៃផែនដីនៅឡើយ។

69 ប៉ុន្តែទ្រង់បានរៀបចំការទាំងនោះ។ ហើយទ្រង់នឹងមិនយក...ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ត្រូវស្នាមជាំ? គ្រាន់តែហែករូបភាព ឬហែកបទចម្រៀង បោះវាចោល? អត់ទេ បាទ។ ទ្រង់ត្រូវបួស និងហូរឈាម ដើម្បីឲ្យយើងបានជាសះស្បើយ។ ហើយដោយសារបែបនោះ យើង “ស្នាមបួសរបស់ទ្រង់ យើងបានជាសះស្បើយ” យើងម្នាក់ៗ។ ឥឡូវនេះ ដូចដែលអ្នកកំពុងមក ប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញអាសនៈសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

70 ឥឡូវនេះ ជាច្រើននៅទីនេះការផ្សាយដំណឹងល្អអាមេរិកដែលបោកបញ្ឆោតហើយនិយាយអំពី “អ្នកត្រូវតែធ្វើបែបនេះ ធ្វើបែបនោះ។”

71 មានរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ស្មោះត្រង់ជាមួយអ្នក គឺមិត្តរបស់ខ្ញុំ។ វិធីដែលព្រះព្យាបាលគឺនៅលើមូលដ្ឋាននៃការបម្រើដល់ទ្រង់។ ឃើញទេ? វានៅលើមូលដ្ឋាននៃការបម្រើដល់ទ្រង់។ យើងត្រូវតែទទួលយកការព្យាបាលរបស់យើងនៅលើមូលដ្ឋាន យើងនឹងបម្រើទ្រង់បន្ទាប់ពីយើងបានជាសះស្បើយ។ ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “សារភាពកំហុសរបស់អ្នក ពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ម្នាក់ទៀត ដើម្បីឲ្យអ្នកបានជាសះស្បើយ។” ឃើញទេ? វានៅលើមូលដ្ឋានអ្នកនឹងបម្រើព្រះ។ មនុស្សជាច្រើននៅទីនេះ ប្រហែលជា ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជិតស្លាប់ ហើយអ្នក—អ្នកត្រូវតែស្តាប់ប្រសិនបើមានអ្វីមិនកើតឡើង។ បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក...

72 ឥឡូវនេះ យើងអាចលាបប្រេងលើអ្នក យើងអាចអធិស្ឋានលើអ្នក គ្រុគង្វាលនិងខ្ញុំអធិស្ឋានការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបាន

ប៉ុន្តែវានឹងមិនធ្វើអ្វីកើតទេ លុះត្រាតែអ្នកចូលទៅក្នុងការប្រកបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។
ឃើញទេ? អ្នកត្រូវតែមករកការប្រកបនោះ: “ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់...”

73 ខ្ញុំឃើញ—មួយ—ស្រ្តីវ័យក្មេងម្នាក់កំពុងដើរនៅទីនោះ។ នាងមកទីនេះមិនយូរ
ប៉ុន្មានទេ មកដល់ផ្ទះដោយមានអ្វីមួយដូចជាជុំសាច់ ឬជំងឺហុកគីន។ ហើយ
នាងជាអ្នកមេតូឌីស្ទ ដោយសារជំនឿ។ ខ្ញុំជឿថាត្រូវហើយ មែនទេ បងស្រី?
ហើយនាងមានជុំជំងឺនៅចំហៀង។ ហើយឥឡូវនេះនាងឈរនៅទីនោះ បាន
ជាសះស្បើយ។

74 ខ្ញុំឃើញបងស្រី វេរី ឈរនៅទីនេះ គឺមានករណីមហារីកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយដែលខ្ញុំ
មិនធ្លាប់ឃើញ ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ហើយរឿងដំបូងដែលខ្ញុំបានសួរនាង តើនាងនឹង
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយសារភាពអំពើបាប
របស់នាងទេ? នៅពេលដែលខ្ញុំយកនាងចូលក្នុងទឹកនេះ ខ្ញុំត្រូវកាន់នាង និងស្តម
ណាស់ ដៃរបស់នាងគ្រាន់តែដូចជាបស់តូចៗប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនាងបានទទួល
បុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយនោះយ៉ាងហោចណាស់
ដប់ឆ្នាំមុន មែនទេ បងស្រី? បងស្រី វេរីនិយាយថា “អត់ទេ។ នោះគឺដប់ប្រាំ
មួយឆ្នាំហើយ។”—អដ។ ដប់ប្រាំមួយឆ្នាំមុន។ ដប់ប្រាំមួយឆ្នាំនៃជីវិត ពីព្រោះ
នាងសុខចិត្តមកស្តាប់បង្គាប់។ នៅពេលដែលគ្រូពេទ្យល្អបំផុតនៅទីនេះ...

75 ហេតុអ្វី គ្រូពេទ្យផ្ទាល់ប្រាប់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រាប់គាត់—ប្រាប់គាត់
ថា “នាងបានជាសះស្បើយ។”

76 បាននិយាយថា “អូ អូ! នាងនឹងស្លាប់ដោយជំងឺមហារីកក្នុងរយៈពេលពីរបី
សប្តាហ៍។ កុំបារម្ភអំពីរឿងនោះ។ នាងនឹងជាបាត់ទៅ។ ពីរបីសប្តាហ៍ទៀត នាងនឹង
ទៅបាត់។” ហើយគាត់គ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យនាងប្រហែលមួយថ្ងៃដើម្បីរស់នៅ។ ហើយ
នាងនៅទីនេះ ថ្ងៃនេះ បន្ទាប់ពីដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ឈរនៅអាសនៈ។ តើមានអ្វីទៀត
ដែលខ្ញុំអាចនិយាយ ម្តងហើយម្តងទៀត ម្តងហើយម្តងទៀត!

77 ឥឡូវនេះ ព្រះគ្រាន់តែមិនធ្វើដូច្នោះសម្រាប់កូនរបស់ទ្រង់ ហើយមិនធ្វើ
វាសម្រាប់កូនផ្សេងទៀតទេ។ ទ្រង់ធ្វើវាសម្រាប់កូនចៅរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។
“អ្នកណានឹងមក?” វាជា...អ្នកត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យទៅទ្រង់។ ឥឡូវនេះ
“ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។” ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ
ដូច្នោះ។

78 ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ...អ្វីដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកធ្វើ គឺសារភាពកំហុសរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រោសខ្ញុំផង។” ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់បានប្រែចិត្តជឿទេ សូមថ្វាយដួងចិត្តរបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ក្នុងទឹក ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះមានអាងទឹករួចរាល់ហើយ។ ឃើញទេ?

79 ហើយស្រ្តីតូចម្នាក់នេះនៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ នៅពេលដែលភាពមិនស្មោះត្រង់នោះត្រូវបានប្រែចិត្តដោយវា។ នៅពេលដែលនាងកំពុងដេក...ពួកគេបានបញ្ជូននាងទៅផ្ទះសៀលវីក្រេស្ទ ដោយជំងឺរបេង ជិតស្លាប់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានការនិមិត្តមួយ មានបន្ទូលថា “នាងនឹងបានជាសះស្បើយ។”

80 ហើយគាត់បានជួបខ្ញុំនៅទីនោះ នៅព្រឹកបន្ទាប់ លោកអាន់ឌ្រូហើយគ្រាន់តែជេរដេញខ្ញុំចេញ។ បាននិយាយថា “ក្តីសង្ឃឹមមិនពិតដូចនោះ លើស្រ្តីនោះ!”

81 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក។ អាន់ឌ្រូ វាមិនមែនជាក្តីសង្ឃឹមក្លែងក្លាយទេ។ ស្រ្តីនោះជាគ្រីស្ទាន។ ហើយនៅពេលដែលនាងអាចធ្វើបាន នាងនឹងមកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។”

82 ហើយគាត់បាននិយាយថា “នាងជិតស្លាប់ហើយ។” បន្តថា “ខ្ញុំ...តើនាងអាចត្រូវបានបញ្ជូនទៅពីផ្ទះសៀលវីក្រេស្ទដោយរបៀបណា?”

83 ខ្ញុំបាននិយាយថា “លោក អ្នកកំពុងមើល អ្នកកំពុង...អ្វីដែលអ្នកកំពុងមើល អ្នកកំពុងមើលអ្វីដែលគ្រូពេទ្យនិយាយ។ ខ្ញុំកំពុងមើលអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។” ឃើញទេ?

84 ឥឡូវនេះ វាគ្រាន់តែជាភាពខុសគ្នា អ្វីដែលអ្នកកំពុងមើល។ ឃើញទេ? អ្នកមើលអ្វីដែលគ្រូពេទ្យនិយាយ អ្នកប្រាកដជាស្លាប់។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវរកមើលអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូល។ តើអ្នកនឹងយកពាក្យរបស់អ្នកណា?

85 ចុះបើអំប្រាបាំនឹងទទួលយកយោបល់របស់គ្រូពេទ្យ ពីគាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំ ហើយនឹងមានកូនជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ គឺអាយុកៅសិបបានទេ? តើគាត់នឹងធ្វើអ្វីនៅពេលនោះ? ឃើញទេ? ហេតុអ្វី គ្រូពេទ្យនិយាយថា “បុរសនោះ

ឆ្លុះហើយ។” ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានរាប់គាត់ដោយសុចរិត ព្រោះគាត់ជឿព្រះ។
ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ អ្នក...

86 ហើយស្ត្រីនោះរស់នៅ។ នាងបានធ្វេសប្រហែសក្នុងការទទួលបុណ្យ
ជ្រមុជទឹក ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រោះខ្ញុំគិតថានាងជាប្រភេទមេតូឌីស្ទឬ
ប្រេសប៊ីដេរីង។ នាងចាប់ផ្តើមឈឺកាន់តែខ្លាំង។ ហើយនាងមកទទួល ប្រោសប៊ី
ដែលរស់នៅត្រឹមត្រូវ ឬរស់នៅទីនោះ កូនស្រីរបស់នាង អារជាយ ហើយមកទីនេះ
ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដោយមាន
គ្រុនក្តៅ ជាមួយនឹងជំងឺដុំពកបានផ្ទះឡើងពេញស្មារបស់នាង និងអ្វីៗទាំងអស់
ដោយគ្រុនក្តៅកំដៅមួយរយបួន។ ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅទីនេះ ក្នុង
ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយនាងរស់នៅតាមផ្លូវពីទីនេះ។ ប្រហែលជា
អង្គុយនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ក្រឡេកមើលជុំវិញដើម្បីមើលថាតើខ្ញុំអាចមើលឃើញ
នាង ប៉ុន្មាននាទីមុន។ ឃើញទេ? ការស្តាប់បង្គាប់ អ្នកឃើញទេ?

87 វាមិនមែនគ្រាន់តែដើរជុំវិញ...ខ្ញុំខុសគ្នាជាមួយបងប្អូនខ្លះរបស់យើង គ្រាន់តែ
ដាក់ដៃលើនេះ នោះ និងផ្សេងទៀត ដូចនោះ ហើយនិយាយថាប្រភេទនៃជំនឿ
ជ្រុលខ្លះនឹងធ្វើវាបាន។ នោះមិនមែនទេ។ អ្នកត្រូវតែមានសេចក្តីជំនឿពិតប្រាកដ
រឹងមាំ ព្រះគម្ពីរ ជំនឿព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ? វាអត់ទេ វានឹងមិនស្ថិតស្ថេរ
ទេ។ វាមិនស្ថិតស្ថេរទេ។

88 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំអាចអរគុណព្រះអម្ចាស់ដែលទ្រង់បាន
ជួយខ្ញុំរហូតមកដល់ពេលនេះ។ ការ—នេះ—ការព្យាបាលដែលបានកើតឡើង
គឺពិតប្រាកដ ដោយសារតែពួកគេត្រូវបានសាងសង់យ៉ាងពិតប្រាកដនៅ
លើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ? ដូច្នេះពួកគេនឹងឈរ។

89 ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ ដូចជាសាលាថ្ងៃអាទិត្យតូច ខ្ញុំបានរង់ចាំមួយភ្លែត
និយាយជាមួយអ្នក រហូតដល់ពួកគេទទួលបានកន្លែងរបស់ពួកគេ ដូច្នេះយើង
អាចស្ងប់ស្ងាត់ឥឡូវនេះ។ យើងគ្រាន់តែមានពេលពីរបីនាទី យើងនឹងអធិស្ឋាន
ចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន។

90 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាសារភាពកំហុសរបស់អ្នកចំពោះព្រះ ហើយ
សន្យាជាមួយព្រះថាអ្នកនឹងបម្រើទ្រង់ ហើយធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកអាចធ្វើ

បាន។ ហើយគ្រូគង្វាលនិងខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន ហើយមកដាក់ដៃលើអ្នក ហើយអ្នក ប្រាកដជាបានជាសះស្បើយប្រសិនបើអ្នកជឿវា។

91 របៀបដែលមនុស្សទាំងនោះនៅលើឈើច្រត់ ថ្លង់ និងគរ និងខ្វាក់ កាលពី រសៀលថ្ងៃអាទិត្យមុន គ្រាន់តែដើរឡើងទៅវេទិកា បោះចោលឈើច្រត់របស់ពួកគេ ដើរឡើងដល់វេទិកា ភ្នែកបើកឡើង អ្នកដឹងទេ បែបនោះ? រាប់រយដងលើរាប់រយ នៃពួកគេ! រហូតដល់ខ្ញុំខ្សោយណាស់ ពួកគេស្ទើរតែយកខ្ញុំចេញពីកន្លែង ដោយ គ្រាន់តែឈរ ពួកគេដើរកាត់។ ឃើញទេ? បន្ទាត់ដែលនឹងទៅដល់វិទ្យាល័យ ជេហ្វឺសាន់រីល ស្ទើរតែតម្រង់ជួរ ឆ្លងកាត់បន្ទាត់។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាមានម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេបានឆ្លងកាត់ទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលបានជាសះស្បើយ។ ឃើញ ទេ? ដោយសារតែពួកគេមកលើមូលដ្ឋាននៃជំនឿគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ និងជំនឿ ពិតប្រាកដ។ ពួកគេ...វាត្រូវតែកើតឡើង។

ឥឡូវនេះសូមឱនក្បាលចុះ អ្នកទាំងអស់គ្នាជួយខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។

92 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងនាំមកឯទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ទស្សនិកជនដែលឈរនៅ ទីនេះ រង់ចាំ កុមារឈឺ រងទុក្ខ ធ្វើទារុណកម្ម។ ពួកគេហួសពីក្តីសង្ឃឹម ជាច្រើន នាក់នៃពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ពីការព្យាបាលរបស់វេជ្ជបណ្ឌិត ជាពិសេសបុរស ម្នាក់នេះដេកនៅលើគ្រែនេះ។ វាជាព្រះគុណរបស់ទ្រង់ឬគាត់ចេញពីពិភពលោក ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ។ ហើយគ្មានការសង្ឃឹមទេ ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះឈរនៅ តាមបណ្តោយអាសនៈនៅទីនេះ ជាមួយនឹងការគាំពារបេះដូងកំពុងរង់ចាំពួកគេ និង ជំងឺ និងទុក្ខវេទនាដែលនឹងធ្វើឱ្យពួកគេបែកបាក់។

93 មានរឿងតែមួយគត់ ព្រះវរបិតាដែលអាចជួយសង្គ្រោះពួកគេ នោះគឺហួសពី ញាណទាំងប្រាំនៅទីនេះនៃរាងកាយនេះ ដែលជាកន្លែងដែលគ្រូពេទ្យបាន ព្យាយាមដោយស្មោះត្រង់ គ្មានការសង្ឃឹម ដើម្បីសង្គ្រោះជីវិតរបស់ពួកគេ ជំងឺ មហារីក ជំងឺរបេង បញ្ហាបេះដូង។ ហើយជាមួយនឹងបំណះ និងបំពង់ និងសម្ភារៈ ទាំងអស់ និង—និង—និងថ្នាំប្រឆាំងនឹងមេរោគ ហូងមនុស្សខ្លាំងសត្រូវចូលមក ដើម្បីយកជីវិតរបស់ពួកគេ។

94 ហើយទូលបង្គំបានបង្ហាញ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ គំនិតរបស់ទ្រង់ ចំពោះ ពួកគេ។ ហើយខ្ញុំបានឮបុរសនោះនិយាយភាសាដទៃនៅព្រឹកនេះ ហើយបាន

ផ្តល់ការបកស្រាយនោះ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេខ្លះនឹងទទួលវា ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រាកដណាស់។ នោះជាការពិត។ ខ្ញុំជឿវា។

95 ហើយឥឡូវនេះ ដូចដែលបានសរសេរនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា ដារីខ ជាក្មេងប្រុស គង្វាលតូច កំពុងមើលច្រៀមរបស់ឪពុកគាត់ នៅពីក្រោយវាលខ្សាច់។ ហើយ ថ្ងៃមួយសត្វតោមួយក្បាលបានចូលមកយកកូនច្រៀមមួយរបស់ឪពុកវា ហើយ រត់ទៅជាមួយវា។ ហើយក្មេងប្រុសអ្នកគង្វាលតូចនោះ ដោយមានជំនឿ តើគាត់ ត្រូវធ្វើអ្វីប្រឆាំងនឹងសត្វតោនេះ? មិនមែនជាការភ្លើងឬភ្លើងទំនើបទេ។ ប៉ុន្តែគាត់ មានខ្សែដង្កក់តូច ហើយគាត់បានដើរតាមសត្វតោនោះ។ គាត់បានសម្លាប់សត្វ តោនោះ ហើយនាំច្រៀមនោះមកវិញ។ ខ្លាឃ្មុំចូលមកហើយយកមួយ គាត់បាន ដើរតាមខ្លាឃ្មុំនោះ ដែលអាចធ្វើឲ្យគាត់ធ្លាក់មកលើផែនដី។ ប៉ុន្តែគាត់មិនបានគិត ពីទំហំខ្លាឃ្មុំទេ ឬអំណាចរបស់សត្វតោ ឬភាពរហ័សរហួនរបស់វា ឬអសមត្ថភាព ជាមួយនឹងខ្សែដង្កក់។

96 ប៉ុន្តែពេលគាត់ឈរនៅចំពោះមុខស្តេចសូល គាត់បាននិយាយថា “អ្នកបំរើ របស់ទ្រង់បានឃ្លាលច្រៀមរបស់ឪពុកគាត់ ហើយសត្វតោមួយក្បាលបានចូលមក ចាប់យកមួយ ហើយរត់ចេញ។ ហើយខ្ញុំបានទៅតាមវា ហើយយកច្រៀមមកវិញ។” គាត់បាននិយាយថា “ព្រះតែមួយដែលបានរំដោះខ្ញុំចេញពីដៃ ឬក្រញាំរបស់ខ្លាឃ្មុំ នោះ ឬថ្នាំរបស់សត្វតោនោះ ក៏អាចយកឈ្នះជនជាតិភីលីស្ទីនដែលមិនបានកា ត់ស្បែកនេះ ហើយប្រគល់គាត់មកក្នុងដៃខ្ញុំបានដែរ។”

97 របៀបដែលយើងដឹងរឿងនោះថាគាត់បានសម្លាប់ បានសម្លាប់បុរសម្នាក់ ដែលធំជាងគាត់ជាច្រើនដង ហើយជាអ្នកចម្បាំង។ របៀបដែលវាធ្វើឱ្យសូល ជា ស្តេចដ៏អស្ចារ្យ ដ៏ធំ ដ៏មានចេស្តា របៀបដែលក្មេងប្រុសតូចនោះអាចមានជំនឿលើ ខ្សែដង្កក់។ អត់ទេ មិនមែននៅក្នុងខ្សែដង្កក់ទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះ។

98 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ ឈរនៅជុំវិញអាសនៈនេះ ដេកនៅលើត្រែនេះគឺជា ច្រៀមរបស់ព្រះ កូនច្រៀមតូចដូចដែលវាគឺសម្រាប់ទ្រង់។ ពួកគេត្រូវបានចាប់បាន ដោយសត្វតោហៅថាមហារីក ខ្លាឃ្មុំហៅថាជំងឺរបេង ជំងឺផ្សេងទៀតដែលចាប់ ពួកគេ ហើយច្របាច់វាចេញ ហើយហែកវាជាបំណែក។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ — ទូលបង្គំនឹងមកតាមពួកគេ ដោយខ្សែដង្កក់តូចមួយហៅថាការអធិស្ឋាននៃ សេចក្តីជំនឿ។ វាមិនច្រើនទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាវាបានធ្វើអ្វីខ្លះ។ ហើយខ្ញុំដឹងថាវានៅតែ

ជាព្រះដដែល។ ទូលបង្គំមកតាមពួកគេ ព្រឹកនេះ ដើម្បីនាំពួកគេត្រឡប់មកវិញ ព្រះអម្ចាស់អើយ ចុះក្រោមដោយទឹកនៃសន្តិភាព និងនៅឆ្ងាយពីភាពច្របូកច្របល់ របស់ពួកគេ ដើម្បីជឿលើទ្រង់។

99 ហើយទូលបង្គំដើរតាមពួកគេ ដោយគ្រឿងសឹកដែលទ្រង់បានប្រទានឲ្យ ចូល។ “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ ហើយព្រះនឹងប្រោស ពួកគេឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ប្រសិនបើពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបណាមួយ នោះវានឹង ត្រូវបានអត់ទោសឱ្យពួកគេ។”

100 ហើយព្រះវរបិតាអើយ ឥឡូវនេះយើងទៅជួបសត្រូវ ដើម្បីជួបសត្វតោ ដើម្បី ជួប—អារក្សគ្រប់ទម្រង់ដែលវានៅ ហៅថាមហារីក របេង ជំងឺ ហុកគីន បញ្ហា បេះដូង ជំងឺផ្សេងទៀត។ យើងមករកគាត់ ហើយនាំកូនចៀមនេះត្រឡប់ទៅ ដំណាក់របស់ព្រះម្តងទៀត។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងទៅ ដើម្បីប្រើខ្សែដង្កាក់ដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើង។ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូម គង់នៅជាមួយយើង ដូចដែលទូលបង្គំទូលបង្គំថ្វាយបង្គំឥឡូវនេះ ក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។

101 ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកឱនក្បាលចុះ។ ហើយយើងនឹងមកចាក់ប្រេងតាំង ហើយដាក់ដៃ លើអ្នកជំងឺ ហើយការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។ គ្រីស្ទាន គ្រប់រូបនៅទីនេះ សូមដាក់ជំនឿរបស់អ្នកចំពោះបន្ទាត់អធិស្ឋាននេះ។

ប្រន្ទាត់អធិស្ឋានមានរយៈពេលបីនាទីកន្លះ ពាក្យជាច្រើនរបស់បងប្រុសប្រា ណហាំគីមិនអាចយល់បាន—អរដ។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ!

ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ!

ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមបន្ទោសអារក្ស!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

មកហើយជឿ...?..ហើយវានឹងសម្រេច!...?...

ព្រះអង្គអើយ...?...

ព្រះ...?...

102 ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់គឺជា...ទ្រង់បានសរសេរឱកាស។ អ្នកគឺជាញាតិសន្តាន
ព្រះគ្រីស្ទ!...?..នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!

103 “ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជំងឺ។” ទូលបង្គំចង់ឱ្យទ្រង់
ធ្វើវាសម្រាប់នាង។ នាំនាងត្រឡប់ទៅជាស្រ្តីដែលមានសុខភាពល្អវិញ!...?...

ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមនាំនាងមកវិញ!

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមនាំនាងមកវិញ!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នាំប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នាំបងប្រុសរបស់ទូលបង្គំមកវិញ!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ!...?...

អ្នកមិនដែលធ្វើទេ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក!

ខ្ញុំមកនៅព្រឹកនេះ!...?...

104 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នកត្រឡប់មកវិញ ដោយ
ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿ ចេញពីទាសភាព!...?..យើងបន្ថែមជំនឿរបស់យើង
ទៅទាំងនេះ...?...

គ្រាន់តែជឿ

ដោយឱនក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ៖

គ្រាន់តែជឿតាម គ្រាន់តែជឿតាម

...អ្វីៗអាចធ្វើទៅបាន គ្រាន់តែជឿតាម។

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ
ជឿ

រឿងទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន...

សូមលើកដៃឡើងឥឡូវនេះ។

...ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ

ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ

អ្វីៗទាំងអស់អាចធ្វើទៅបាន ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំជឿ។

105 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង អស់អ្នកដែលអាចក្រោកឡើង លើកដៃ
ឡើង ថាពួកគេបានទទួលយកវា។ បងប្រុសម្នាក់នេះដែលកំពុងដេកលើគ្រែបាន
ងើបឡើង ដើម្បីបង្ហាញថាគាត់បានទទួលយកការព្យាបាលរបស់គាត់។ ទូលបង្គំ
ជឿថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេកំពុងដើរត្រឡប់មកវិញដោយសុខសាន្តឥឡូវនេះ
ទៅកាន់វាលស្មៅខៀវខ្ចី តាមមាត់ទឹក ដើម្បីបានជាឡើងវិញ តាមរយៈព្រះនាម
ព្រះយេស៊ូវ។ យើងសូមអរព្រះគុណទ្រង់សម្រាប់ការនោះ។ អាម៉ែន។

106 មិនអីទេ បងប្រុសនេវីល ខ្ញុំនឹងអង្គុយនៅទីនេះហើយស្តាប់អ្នកអធិប្បាយ
ឥឡូវនេះ។

107 មុននេះនៅក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយបងប្រុសប្រាណហាំបានយោង “ការបញ្ចូល
តិចតួច” ដែលបងប្រុស ថូម៉ាស អរ នីកែល និងនួនាយកនៃសំឡេងបុរស
ដំណឹងល្អពេញលេញ បានដាក់នៅលើទំព័រដំបូងនៃអត្ថបទដែលនិយាយនេះ៖
“ទាក់ទងនឹងការថតរូបនៅខាងមុខ នៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ មានមនុស្សរបស់
ព្រះជាហោរា និងអ្នកមើលធុត។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងកំណត់ត្រាដ៏ពិសិដ្ឋទាំងអស់ គ្មាន
នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនេះមានព័ន្ធកិច្ចធំជាងលោកវិល្លៀមប្រាណ
ហាំទេ ហោរានិងអ្នកមើលធុតរបស់ព្រះ ដែលរូបថតរបស់ពួកគេលេចឡើង
នៅលើគម្របខាងមុខនៃបញ្ហានេះនៃសំឡេងបុរសដំណឹងល្អពេញលេញ។ ប្រា
ណហាំត្រូវបានប្រើដោយព្រះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឱ្យមនុស្សស្លាប់រស់
ឡើងវិញ!”—អដ។

61-0305 ហ្វូសពីរ៉ាំងនននៃពេលវេលា
រោងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org